

Núm. de Protocol: SS-005-1/94

S E N T E N C I A N U M . 9 5 - 0 4

PARTS:

Apel.lant: Sra. E.A.M.

Representant: en nom propi

Advocat: Sr. M.C.M.

Apel.lada: CASS

Representant: Sra. M.A.F.

Advocat: Sr. D.A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: Lluís Saura Lluvià

Magistrats: Bernard Plagnet
Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 23 de febrer de 1995.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-005-1/94.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa de la Batllia, constituïda en tribunal unipersonal, va dictar, en data 5 de setembre de 1994, sentència desestimant la demanda interposada per la Sra. E.A.M. en data 27 de gener de 1994, enregistrada amb el núm. SS-005-1-94, i declarant ajustada al dret la decisió de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de data 29 d'octubre de 1993 decidint l'alta de la demandant a comptar de la data del 3 de novembre de 1993.

2.- El 3 de novembre de 1994 la demandant va formalitzar el recurs d'apel·lació contra la sentència de la Batllia demanant-ne la revocació i que es declarés que la decisió de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de donar-li l'alta mèdica a partir del 2 de novembre de 1993 no era ajustada al dret; també demanava que se li reconegués el dret a seguir de baixa laboral amb les prestacions de l'assegurança malaltia en els terminis legals i la regularització en el pagament de les indemnitzacions per atur de treball des del 8 de novembre de 1993.

3.- Un cop feta la designació del ponent i admesa l'apel·lació a tràmit es va donar trasllat de l'escrit d'apel·lació a la Caixa Andorrana de Seguretat Social per què el contestés en el termini de tretze dies, la qual cosa va fer en presentar el corresponent escrit el 23 de novembre de 1994, en el qual demanava la confirmació de la sentència de la Batllia i la desestimació del recurs d'apel·lació.

4.- En la vista oral, que va tenir lloc el dia 18 de gener de 1995, les parts van fer les al·legacions més adients als seus interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 paràgraf segon, apartat b) de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- La sentència de la Batllia va desestimar el recurs contra la decisió de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de donar d'alta mèdica la demandant, resolució jurisdiccional de la que en el recurs d'apel·lació se'n demana la revocació al·legant una incorrecta valoració dels dictàmens pericials mèdics que consten en l'expedient i en les pròpies actuacions jurisdictionals.

Tercer.- Les prestacions d'assegurança malaltia previstes en l'article 24 del Reglament Tècnic s'acorden per un període inicial de sis mesos, prorrogable per altres, també de sis mesos, fins l'expiració del tercer any que segueixi la primera constatació mèdica. A partir d'aquest moment, la Caixa Andorrana de Seguretat Social pot acordar l'atorgament d'una pensió d'invalidesa malaltia o bé decidir la pròrroga durant un altre any de les prestacions de reembossament, si semblés que d'aquesta forma pot obtenir-se el guariment de l'assegurat.

Això no impedeix a la Caixa Andorrana de Seguretat Social de donar d'alta l'assegurat en qualsevol moment anterior si estima que el malalt ja està curat o si considera que la patologia que va determinar la baixa ja no pot experimentar cap millora amb el tractament mèdic.

Per tant, si durant el procés de guariment de les lesions que en el seu moment van determinar la baixa mèdica s'observa que la patologia resultant ja està consolidada perquè el tractament mèdic ja no pot millorar-la, és procedent l'alta mèdica i la valoració, si s'escau, del grau invalidant de les lesions per tal d'atorgar una eventual pensió d'invalidesa malaltia.

Quart.- La recurrent va ser operada d'una bursitis subacromial amb ruptura del mangot dels rotadors el 29 d'abril de 1993 i va seguir un postoperatori lent, amb progressiva recuperació de la mobilitat, de manera que al mes de setembre de 1993 la patologia que va motivar la intervenció es considerava consolidada i assintomàtica, i en no necessitar de tractament mèdic que pogués millorar-la, no hi havia cap raó per mantenir la baixa laboral.

En relació a la patologia cervical, consisteix en una cervicoartrosi moderada entre C4 i C6. Amb independència del caràcter moderat de la dolença, cal tenir en compte que les lesions òssies son de caràcter evolutiu i irreversible per tal com responen a una degeneració de l'organisme, i tot i que per

això no són susceptibles de tractament mèdic curatiu, sí que es poden pal·liar els seus símptomes amb un tractament de fisioteràpia que, el que aconsegueix, és una millora de l'estat físic del pacient, tal com es reconeix en l'informe mèdic emès per l'Hospitat Nostra Senyora de Meritxell a petició del Batlle ponent. Tal com es diu en aquest informe, no sembla imprescindible, ni tampoc es fa sistemàticament, el donar de baixa laboral pel tractament d'una patologia cervical, i el fet que aquesta pugui indisposar de forma temporal i transitòria la demandant per l'exercici de la seva activitat laboral no comporta altra cosa que l'atorgament d'una baixa durant la crisi patològica aguda, però no permet acordar una situació de baixa permanent.

Per tot el què hem exposat, cal desestimar el recurs i confirmar la sentència de la Batllia sense fer pronunciament sobre les costes causades en aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. E.A.M. contra la sentència núm. 94-30, dictada el 5 de setembre de 1994 per la Secció Administrativa de la Batllia, constituïda en tribunal unipersonal, que confirmem íntegrament. No fem condemna al pagament de les costes causades en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré